

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci II
Hněvkovského 30/65, 617 00 BRNO

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1. 5. 2024
Svěšeno dne	17. 5. 2024

Č. j.: OAM-4136-18/ZM-2022

Brno, 14. února 2024

Počet listů: 2

Paní

TSIVATA KATERYNA

nar. 30.11.1995

stát. přísl. Ukrajina

bytem: DNIPRO REG., BLAHOVISHCHENKA, POLOVA 7, 52054, UKRAJINA

adresa pro doručování: **Donetská obl., Myrnohrad, Soborna 24/41, 85323, Ukrajina**

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30.6.2023 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodl o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou dne 14.12.2021 podala paní **TSIVATA KATERYNA**, nar. 30.11.1995, st. přísl. Ukrajina (dále jen jako „účastnice řízení“), takto:

žádost se z a m í t á a zaměstnanecká karta

**se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., n e v y d á ,
neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizinky na území.**

Odůvodnění:

Dne 14.12.2021 podala účastnice řízení u Generálního konzulátu České republiky ve Lvově žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Žádost byla podána za účelem zaměstnání na volném pracovním místě vedeném v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelů zaměstnanecké karty pod č. 22907640766. Žádost účastnice řízení byla v této evidenci zaregistrována pod č. 4024992303.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastnice řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Při posouzení předmětné žádosti správní orgán postupoval dle znění zák. č. 326/1999 Sb. účinného do 30.6.2023, a to v souladu s čl. IV odst. 1 zák. č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelů zaměstnanecké karty, b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez

ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání shora uvedeného povolení k dlouhodobému pobytu a zaměstnanecká karta může být při splnění dalších podmínek uvedených v předkládací zprávě ze dne 31.1.2022 pod č.j. OAM-4136-9/ZM-2022 vydána. Současně správní orgán zastupitelskému úřadu ve Lvově vydal dne 1.2.2022, v souladu s § 165a odst. 1 písm. f) zák. č. 326/1999 Sb., pokyn k udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí zaměstnanecké karty dle § 30 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb.

Správní orgán z vízového informačního systému zjistil, že cizince bylo zastupitelským úřadem dne 8.2.2022 uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí zaměstnanecké karty dle § 30 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb. Vízum bylo uděleno s půlroční platností a opravňovalo účastnici řízení k pobytu na území po dobu 60 dnů. Účastnice řízení se však do skončení platnosti tohoto víza (6.8.2022), ke správnímu orgánu nedostavila za účelem pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu. V době platnosti tohoto dlouhodobého víza nebylo ani správnímu orgánu ze strany účastnice řízení sděleno, že jí brání v přicestování na území důvody na vůli nezávislé.

Z obsahu žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na volné pracovní pozici u zaměstnavatele KS-EUROPE S.R.O., se sídlem ŠTÁHLAVY, KOMENSKÉHO 598, okr. PLZEŇ-MĚSTO, IČ 63990474, která je součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod číslem pracovního místa 22907640766. Druh práce je vymezen pomocí klasifikace CZ-ISCO jako 81830, OBSLUHA STROJŮ NA BALENÍ, PLNĚNÍ A ETIKETOVÁNÍ. K žádosti účastnice řízení předložila pracovní smlouvu ze dne 12.11.2021, ze které vyplývá, že tato by měla být u výše uvedeného zaměstnavatele zaměstnána na plný pracovní úvazek a za měsíční mzdu, která není nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy. Dle údajů v této smlouvě uvedených by měla účastnice řízení vykonávat pro budoucího zaměstnavatele práci jako Dělník ve výrobě.

S ohledem na situaci vzniklou v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny, vyvolaným invází vojsk Ruské federace, a z hlediska posouzení existence zákonného důvodu pro zamítnutí žádosti, kdy účastnice řízení podala žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na zastupitelském úřadu a v době platnosti víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb., nepřicestovala na území za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu a ani nesdělila, že jí v přicestování brání důvody na její vůli nezávislé, správní orgán považoval za potřebné pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ověřit, zda zájem zaměstnavatele zaměstnávat účastnici řízení i po skončení konfliktu trvá. Na žádost správního orgánu shora uvedený zaměstnavatel dne 13.9.2023 sdělil, že jeho zájem o zaměstnávání účastnice řízení již netrvá.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastnici řízení brání jiná závažná překážka, spočívající v tom, že účastnice řízení nemůže být ve skutečnosti zaměstnávána na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedla. Nehodlá-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastnici řízení na takovém místě zaměstnat, pak jí zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohla plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení

k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a)-i) a k)-m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb. a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území ČR. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

V návaznosti na to zákon č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zákon o pobytu cizinců postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území ČR věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území ČR dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19.1.2012, č.j. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27.12.2011, č.j. 7 As 82/2011-81, v němž dovedl, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoliv důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území ČR pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezájem zaměstnavatele jej zaměstnávat.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25.1.2018, č.j. 4 Azs 248/2017-37, kde uvedl následující: „Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná se o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastnice řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohla účastnice řízení plnit účel zaměstnanecké karty, neboť ji již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedla ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

Z tohoto důvodu správní orgán dne 19.9.2023 vyzval účastnici řízení ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Správní orgán učinil součástí výzvy i seznam podkladů, ze kterých bude při rozhodnutí o žádosti vycházet, a také informace o jejich obsahu. Účastnice řízení si však písemnost nepřevzala, správní orgán tedy přistoupil k doručování písemnosti veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb. Předmětná výzva byla účastnici řízení doručena dne 16.1.2024. V poskytnuté lhůtě ani do dnešního dne se účastnice řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí o žádosti nevyjádřila. Vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je však právem účastníka řízení, nikoliv jeho povinností, a proto není správní orgán povinen takového vyjádření vyčkávat.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastnice řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Gabriela Uhříková
vedoucí oddělení